

Η Κυριακή του Ασώτου

/ [Πεμπτουσία](#)

Η παραβολή του Ασώτου Γιου ή του Σπλαγχνικού

Πατέρα που διαβάζεται αυτή την Κυριακή είναι ένα από τα ωραιότερα κείμενα του Ευαγγελίου. Αποτελεί μια προτροπή για μετάνοια προς κάθε άνθρωπο -προς όλους μας- και τονίζει:

- Ότι αμαρτία είναι η απομάκρυνση του ανθρώπου από τον Θεό και είναι

καταστροφή για τον άνθρωπο.

- Ότι η επιστροφή του ανθρώπου στον Θεό, η μετάνοια, είναι η πηγή της αληθινής χαράς και ελευθερίας.
- Δείχνει την απέραντη αγάπη του Θεού για το πλάσμα του. Έτσι μας καλεί όλους να γυρίσουμε στην αγκαλιά του Θεού – Πατέρα και με ταπείνωση να ζητήσουμε και να λάβουμε την άφεση.

Κυριακή του Άσωτου Γιου ή του Σπλαχνικού Πατέρα (Λουκ. 15, 11-32)

ΚΕΙΜΕΝΟ

«Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπος τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ· πάτερ, δός μοι τό ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διασκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης εἰς τοὺς ἀγρούς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.

Εἰς ἐαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! Ἀναστάς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστάς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἐτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου. Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἔξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὗρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφρασθαι·

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Εἶπε ὁ Κύριος αὐτὴν τὴν παραβολή. Ἐνας ἄνθρωπος εἶχε δυο γιους. Καὶ εἶπε ὁ πιο μικρὸς ἀπὸ αὐτοῦ στον πατέρα του: Πατέρα, δώσ' μου, το μερίδιο που μου ανήκει ἀπὸ τὴν περιουσία. Καὶ τοὺς μοίρασε τὴν περιουσία. Καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες τα μάζεψε ὁλοῦ ο μικρότερος γιος κι ἐφυγε σε μακρινὴ χώρα· καὶ ἐκεῖ διασκόρπισε τὴν περιουσία του κάνοντας ἀσώτη ζωὴ. Κι ὅταν τα ξόδεψε ὅλα, ἐπέσε μεγάλη πείνα σ' ἐκείνη τὴν χώρα· καὶ αὐτὸς ἄρχισε να στερεῖται. Τότε πήγε καὶ προσκολλήθηκε σ' ἓναν ἀπὸ τοὺς πολίτες ἐκείνης τῆς χώρας κι ἐκεῖνος τον ἔστειλε στα χωράφια να βόσκει χοίρους. Καὶ λαχταροῦσε να γεμίσει τὴν κοιλιά του ἀπὸ τα ξυλοκέρατα που ἔτρωγαν οἱ χοῖροι καὶ κανένας δεν του ἔδινε.

Τότε ἦρθε στον εαυτὸ του καὶ εἶπε: Πόσοι υπηρέτες του πατέρα μου τρώνε ψωμί καὶ τοὺς περισσεύει καὶ ἐγὼ πεθαίνω τῆς πείνας! Θα σηκωθῶ καὶ θα πάω στον πατέρα μου καὶ θα του το πῶ· Πατέρα, ἀμάρτησα στον θεὸ καὶ σε σένα καὶ δεν αξίζω πια να λέγομαι γιος σου· κάνε με σαν ἓναν ἀπὸ τοὺς υπηρέτες σου. Καὶ σηκώθηκε καὶ ἦρθε στον πατέρα του. Κι ἐνὼ ἦταν ἀκόμη μακριά, τον εἶδε ὁ πατέρας του καὶ τον πόνεσε ἡ ψυχὴ του κι ἐτρέξε κι ἐπέσε στον λαιμὸ του καὶ τον φίλησε θερμά. Τότε του εἶπε ὁ γιος· Πατέρα, ἀμάρτησα στον θεὸ καὶ σε σένα καὶ δεν αξίζω να λέγομαι παιδί σου. Κι ὁ πατέρας εἶπε στους υπηρέτες του: Βγάλτε καὶ φέρτε τὴν πιο καλὴ φορεσιά καὶ ντύστε τον καὶ βάλτε δακτυλίδι στο χέρι του καὶ παπούτσια στα πόδια. Φέρτε καὶ σφάξτε τὸ θρεμμένο μοσχάρι κι ἀσφάμε καὶ ἀσχαρούμε· γιατί τοῦτο τὸ παιδί μου ἦταν πεθαμένο καὶ ξανάζησε καὶ ἦταν χαμένο καὶ βρέθηκε. Κι ἄρχισαν να ευφραίνονται. Ὁ μεγαλύτερος γιος του ἦταν στο χωράφι. Καὶ ὅπως εονόταν καὶ πλησίασε στο σπίτι.

Οι εικόνες στο βίντεο που ακολουθεί είναι από σχετική έκδοση της [«Ο.Χ.Α. Λυδία»](#).

%asotos%

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

